

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2992/2025
22.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Горан Живковић, адвокат из ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода Републике Србије из Београда, кога заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4580/24 од 19.03.2025. године, у седници одржаној 22.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4580/24 од 19.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4580/24 од 19.03.2025. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4580/24 од 19.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 9942/22 од 22.05.2024. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да у име и за рачун тужиле уплати надлежном органу припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање обрачунате на најнижу месечну основицу за уплату доприноса у износу од 40.143,00 динара, за период и у износима ближе наведеним у ставу првом изреке, обавезан тужени да након извршених уплата из става првог изреке пресуде надлежном Републичком Фонду за пензијско и инвалидско осигурање у име и за рачун тужиле попуни и поднесе пријаву података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања и висине уплаћених доприноса „образац М-8“ за период радног ангажовања од 01.05.2014. године до 15.10.2017. године из става првог изреке пресуде, као и да јој на име наканде трошкова парничног поступка исплати 133.550,00 динара, са законском затезном каматом од извршности преусде до исплате. Ставовима другим и трећим

изреке, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужила је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање и применом правила о терету доказивања, обавезан је тужени да у име и за рачун тужиле уплати надлежном органу припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање обрачунате на најнижу месечну основицу за уплату доприноса, као и да након извршених уплата надлежном Републичком Фонду за пензијско и инвалидско осигурање у име и за рачун тужиле попуни и поднесе пријаву података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања и висине уплаћених доприноса „образац М-8“ за период радног ангажовања тужиле на противградној заштити од 01.05.2014. године до 15.10.2017. године на основу уговора о обављању привремених и повремених послова закључених са туженим. Побийана пресуда заснована је на одредбама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, на основу утврђеног чињеничног стања да тужени за тужилу није на правилан и законит начин обрачунавао и уплатио доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и утврђеног износа разлике доприноса које тужени треба да уплати по том основу. Одлука не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Тужена у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из наведеног разлога, на основу члана 404. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези са чланом 441. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим у случају када се тужба односи на новчано потраживање у ком случају се за дозвољеност ревизије примењују исти услови као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање (члан 403. став 3. ЗПП). Том одредбом закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради уплате доприноса тужиља је поднела 03.08.2022. године, а вредност побијеног дела правноснажне пресуде је 190.641,46 динара.

Имајући у виду да се тужбени захтев не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, односно да се не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку код које је ревизија увек дозвољена, а да је побијана вредност предмета спора испод динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Тужиљи не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић